

Voorstelverhalen AmelandEén

(gepubliceerd van 25 februari tot 14 maart via Facebook en Instagram @amelandeen.nl)
van 12 naar 1

Even voorstellen: 12. Hanneke Ruijgh-Wansink

Mijn naam is Hanneke Ruijgh-Wansink, 31 jaar en ik woon samen met Marcel en onze twee katten in Hollum. Ik ben geboren in Rijssen, waarna we verhuisd zijn naar Ameland. Via tussenstops in Winterswijk en Zwolle woon ik nu alweer geruime tijd op Ameland. In het dagelijks leven sta ik voor de klas, in het basisonderwijs op de Koningin Wilhelminaschool in Hollum. Als vrijwilliger ben ik actief voor de Hervormde Kerk Ameland, als ouderling en vice-voorzitter zit ik in de kerkenraad. Daarnaast zijn Marcel en ik sinds kort koster voor de Hervormde Kerk in Hollum. Ik ben ook te vinden bij pioniersplek "De Plaats" waar we ons inzetten om een plek te zijn voor verbinding, verdieping en vertraging met en tussen jezelf, mensen en God. Met elkaar werken we daar aan een levendige, verbindende samenleving.

Voor AmelandEén sta ik voor de tweede keer op de kandidatenlijst, deze keer als lijstduwer. In mijn stukje van 2018 schreef ik dat we hoopten een stukje vernieuwing en verjonging zouden mogen brengen binnen de Amelander politiek en dat is ook de reden dat ik een stapje terug doe om dit jaar nieuwe kandidaten een kans te geven. We zijn als AmelandEén echt een team en het is fijn dat je er met elkaar staat. Ik hoop ook dat we dat na de verkiezingen kunnen blijven uitstralen: met elkaar staan we voor Ameland!

Even voorstellen: 11. Didi Koudijs-Baars

Mijn naam is Didi Koudijs-Baars, ik ben 33 jaar, geboren in Woerden en woon sinds mijn 6e op Ameland. Samen met mijn man Erik runnen we (inmiddels bijna 10 jaar) verhuur- en beheerbedrijf. We wonen met veel plezier in Ballum met onze dochter van bijna vier en zoontje van net één jaar.

De politiek heeft mij altijd geboeid. Ik vind het belangrijk te weten wat er in mijn omgeving speelt. Ondanks dat het soms al een uitdaging is om het moederschap te combineren met het ondernemen draag ik graag iets bij aan AmelandEén.

Een 'nieuwe' partij, kun je het inmiddels niet meer noemen. Het is super om te zien hoe dit team zich afgelopen 4 jaar heeft ingezet voor Ameland. Wat ik zo mooi vind is dat het een partij is met veel diversiteit waardoor er vanuit verschillende perspectieven naar onderwerpen wordt gekeken. Dit is enorm belangrijk om geen eenzijdige keuzes te maken. En de visie blijft altijd de hoofdlijn! Ik hoop dat we met AmelandEén een goede bijdrage mogen blijven leveren aan het eiland.

Even voorstellen: 10. Britta Kooiker-Boersma

Mijn naam is Britta Kooiker-Boersma, 28 jaar oud en ik ben getrouwd met Pieter. We zijn trotse ouders van twee zoontjes en we wonen in Buren. Ik ben, wat je kunt noemen, een geboren en getogen Amelandse. Na mijn studie HBO Verpleegkunde en twee jaar werkervaring in het Martini ziekenhuis en het MCL maakte ik de keuze om terug te keren naar Ameland om daar in de zorg te werken. Inmiddels ben ik werkzaam in Zorgcentrum de Stelp als coördinerend verpleegkundige. Momenteel ben ik nog met zwangerschapsverlof van ons tweede zoontje die 21 februari is geboren. Zoals mijn studie en werkplek misschien al doet vermoeden, ben ik een zorgverlener in hart en nieren. De zorg, in de breedste zin van het woord, vind ik belangrijk en mateloos interessant. Ik ben van mening dat een stem en daarmee een visie vanuit de zorg zeker thuis hoort in de politiek. Binnen AmelandEén is hier de ruimte voor. De komende jaren staan we voor flinke uitdagingen. Landelijk, maar zeker ook op Ameland. Met een dubbele vergrijzing en een krapte op de arbeidsmarkt vraagt dit om durf, out of the box denken en vooral toekomstvisie. Huisvesting voor eilanders met een zorgvraag, voldoende professionele zorgverleners, aandacht voor begeleiding, extra oog voor

mantelzorgers en aandacht voor de onzekere zorgfinanciering. Laten we de handen ineen slaan en werken aan een mooie toekomst voor alle Amelanders, van 0 tot 100 jaar.

Even voorstellen: 9. Benno Neij

Mijn naam is Benno Neij, ik ben 36 jaar en samen met Lianne Metz en onze dochter Lauren van ruim 8 maanden wonen wij in Hollum. Na 12 jaar op de Noordzee werkzaam te zijn geweest, deed zich de kans voor om terug te keren naar Ameland en heb ik de overstap gemaakt naar Staatsbosbeheer. Naast mijn werk ben ik actief bij begrafenisvereniging "De Laatste Eer" als drager en bij de vrijwillige brandweer in Hollum, hier ben ik sinds kort begonnen met de opleiding tot bevelvoerder. Eind vorig jaar is daar ook AmelandEén bijgekomen, politiek heeft al geruime tijd mijn interesse. Vanaf mijn 12e las ik vaak de raadstukken, toen nog de papieren versies. Ameland is een prachtig eiland en dat moeten we met elkaar zien te behouden. Leefbaarheid staat daarom bij AmelandEén als hoofdthema centraal. Wat ik hierin belangrijk vind, is om de balans te zoeken tussen cultuur, natuur en recreëren.

Even voorstellen: 8. Siard Bonthuis

Mien naam is Siard Bonthuis en ik bin d'r ien fan Meinte en Magda. Ik mâch wel sêggen dat we een moaie raadsperiode had hêwwe met AmelandEén. We hêwwe moaie dingen foar 't eilân kinne betekenen en 't jearemi'neare is gelukkig een stik minder in de raad.

Afgelopen periode mocht iksêlf ok an de raadstafel zitten, maar helaas mós ik deuze vroegtèedig afbreken deur ziekte. Maar 't gaat weer de goeie kân met me op en ik sil me vooral op de achtergroan bezig houwe deuze periode.

Jim sille wel denken weerom ik dut verhaal in het Amelâns doe? Nou kiek... ien van mien hobbies is de Amelander cultuur en historische ge'skiëdenis van Amelân. Ik sneup graag deur argiefen opzoek naar mooie ferhalen, beurtenissen en genealogische ferbeningen met Amelanders. Ik fien 't magtig moai om soa een beeld te krijen hoe 't rêle en sèle er froeger an toe ging op Amelân en zo een beeld te krije fan weer we fót komme en hoeveel we al bereikt hewwe as Amelanders. De roade draad die ik dear'in altied weer terug kin fiene is SAMEN. SAMEN verdedigde we 't eilân, SAMEN maakte we de dieken en dunen, SAMEN ferdeelde we 't lân, SAMEN kreëerde we toerisme. En dat is ok wat ik 't belangriekste fien; SAMEN. We hoewe 't niet altied iëns te weze met elkaar en andere mieningen binne niet erg. Maar nooit moete we teugen elkaar weze, maar just SAMEN met elkaar. Ik bin er van overtugt dat we op die manier, net as froeger, de meest moaie dingen voor mekaar kinne krije.

Even voorstellen: 7. Martijn Boelens

Mijn naam is Martijn Boelens, geboren op 20 januari 1979. Ik woon in Nes met mijn vrouw Anneke. Mijn dochters Babet en Lotte zijn alweer 12 en 8. Ik werk op de Burgemeester Walda School als docent Natuur-, Scheikunde en Biologie. In de vier jaar dat de leerlingen op onze school zitten, veranderen ze van kinderen tot jongvolwassenen. Een boeiende leeftijd waarin je ze, naast een diploma, iets mee probeert te geven. In mijn vrije tijd ben ik veel buiten te vinden. Vaak wandelend in de natuur, maar af en toe moet ik van mezelf ook hardlopen of mountainbiken. Ook tennis hoort bij mijn hobby's en sinds kort ben ik golf aan het ontdekken. Verder kun je me zingend tegenkomen op een podium met een gitaar in de hand. Dit doe ik bijvoorbeeld met mijn band Timmy the Moocher.

Bij AmelandEén ben ik de afgelopen jaren schaduwfractielid geweest en zit ik in het bestuur. In deze rollen was ik nauw betrokken bij alle standpunten en beslissingen. Dat vind ik sowieso mooi van AmelandEén; we nemen de besluiten met het hele team en niet alleen met de mensen in de raad. Ook maken we gebruik van de 'eilander experts' bij de openbare partijvergaderingen en de inloopcafés. Je kunt het nooit iedereen naar het zin maken, maar maak je keuzes weloverwogen en luister naar alle betrokkenen. Als je dan kunt blijven uitleggen waarom je de keuzes maakt, doe je het goed.

Even voorstellen: 6. Erik IJnsen

Mijn naam is Erik IJnsen en woon samen met Gretha Nobel en onze twee dochters in Hollum. Ik ben werkzaam als planner bij een loon-en aannemersbedrijf. In mijn vrije tijd wandelen wij graag met ons hondje en doe ik (als het uitkomt) aan badminton. De afgelopen vier jaren vond ik spannend en leerzaam binnen onze "nieuwe" partij AmelandEén. Eerst als schaduwfractielid en de laatste periode als raadslid. Volgens mij zijn er een heleboel mooie bijdrages geleverd op ons eiland. AmelandEén is en blijft een partij waarbij we gelijkwaardig zijn aan elkaar en we met veel enthousiasme politiek bedrijven. Op en voor Ameland. We hebben er weer zin aan!

Even voorstellen: 5. Vera van der Geest-Nagtegaal

Mijn naam is Vera van der Geest-Nagtegaal. Samen met mijn man Thomas en twee prachtige dochters wonen wij in Ballum. Wij zijn beide echte eilanders en vinden het fijn dat onze kinderen kunnen opgroeien op het mooie Ameland. Ik werk als coördinator van de schoonmaak bij een verhuur- en beheerbedrijf. Naast mijn werk ben ik lid van de SIGMA en actieve ouder op de school van onze kinderen. Verder vind ik het heerlijk om door de prachtige natuur van Ameland te wandelen, een goed boek te lezen of met vrienden en familie samen te zijn. Sinds een jaar draai ik actief mee met de fractie van AmelandEén. Het is fijn om op deze manier van betekenis te zijn voor de bewoners van Ameland. Om een mooi en leefbaar Ameland achter te laten voor onze kinderen, moeten we goed nadenken over de keuzes die we nu maken. AmelandEén heeft een degelijk en ambitieus verkiezingsprogramma samengesteld met een duidelijke lange termijn visie. Graag wil ik een bijdrage leveren aan de uitvoering hiervan.

Even voorstellen: 4. William de Jong

Hallo ik ben William de Jong, getrouwd en vader van twee kinderen. Ik ben geboren in Buren en woon nu alweer zo'n 13 jaar in Hollum. Ik ben vrijwilliger bij de KNRM op Ameland en vaar mee als opstapper op de Anna Margaretha. Ook speel ik basgitaar in de band Timmy the Moocher. Ik ben werkzaam als onderhoudsmedewerker bij een bedrijf dat vakantieverblijven verhuurt en beheert. Bij de verkiezingen in 2018 hebben we met AmelandEén voor het eerst meegedaan, we hebben toen een prachtig resultaat behaald.

Op de lijst stond ik op plaats 8; mijn intentie was om eerst 4 jaar te leren en mee te kijken, omdat ik geen politieke ervaring had. Dit liep echter anders: doordat wij met vijf zetels in de raad kwamen, en Theo Faber wethouder werd, kwam plek 8 al dichtbij. Andries Metz verhuisde naar het vasteland en zo kwam ik aan de beurt. Ik had van tevoren gezegd "als het zover komt, wat ik niet verwacht, dan sta ik ervoor."

Inmiddels ben ik alweer drie jaar raadslid en het bevalt prima, ik heb gigantisch veel geleerd. Ik vind het prachtig om iets voor de bewoners van het eiland te doen en ook om het gesprek aan te gaan waarom een besluit is genomen. Raadslid zijn is best intensief: je moet veel lezen en moeilijke besluiten nemen. Een toekomstvisie is daarom ook heel belangrijk. We hebben dan ook een mooi verkiezingsprogramma samengesteld met een duidelijke visie. De leefbaarheid staat voor mij hoog in het vaandel, we wonen hier prachtig en dit moeten we ook zien te behouden! We hebben dit eiland te leen van onze kinderen. Ook de veiligheid voor onze bewoners en onze gasten moet gewaarborgd blijven. We hebben op Ameland een goed stel hulpverleners rond lopen waar we trots op mogen zijn en dit moeten we ook zien te behouden! De democratie voor je winnen is één maar de democratie voor je behouden is twee. Ik heb mijn uiterste best gedaan en hoop op weer een mooi resultaat tijdens de verkiezingen om onze koers voort te zetten.

Even voorstellen: 3. Esther Oud-Kooiker

Ik ben Esther Oud-Kooiker, 41 jaar en woon samen met Andre en Lenn in Buren. Ik werk als projectleider bij de Waddencampus en ben lid van de SIGMA. In mijn vrije tijd rijd ik graag met mijn paard over het eiland en ook vind ik surfen heel leuk.

Ik hou ervan om veel verschillende plekken op deze wereldbol te bezoeken en reis daarom graag. Zo heb ik gezien hoe andere volken, landen en gebieden zijn en ben ik van mening dat wij het op Ameland bovengemiddeld goed hebben. We wonen op een unieke, prachtige plek en dat moeten we koesteren.

Mijn grootste enthousiasme ligt dan ook op het gebied van duurzaamheid in de breedste zin van het woord. Dan heb je het niet alleen over de energietransitie, duurzame materialen of het beschermen van de natuur, maar ook over de samenleving en het belang van verbinding.

Vier jaar geleden kwam ik voor het eerst in aanraking met de Amelander politiek en belandde gelijk op de raadslid stoel. Ik had geen idee wat ik kon verwachten en ik heb de afgelopen periode dan ook als leerzaam, bijzonder en niet altijd gemakkelijk ervaren.

Inmiddels weet ik beter hoe het lokale bestuur werkt en hoop ik in een eventueel volgende raadperiode mijn inzet nog beter te kunnen benutten om verschil te maken ten gunste van ons eiland en haar bewoners.

Even voorstellen: 2. Dirk Metz

Mijn naam is Dirk Metz, geboren op 23 oktober 1961 en samenwonend met Petra Visser te Ballum. Mijn achtergrond ligt in de wereld van wijn en gedestilleerde dranken en dat is niet geheel vreemd; mijn ouders hadden een groothandel in Nes die het hele eiland van bier, frisdrank en wijn voorzag. Ik heb lange tijd voor de landelijke slijterijketen Gall & Gall gewerkt en verzorgde management en verkoop. Maar het bloed kruipt... en we besloten terug te gaan naar Ameland met nieuwe plannen. We verhuren een aantal bungalows en zijn bouwvakker, schoonmaker en gastheer tegelijk. In het seizoen ben ik te vinden achter de tap van de Amelander bierbrouwerij. Een prachtig bedrijf met puur eigen gebrouwen bier. Mijn hobby's zijn mountainbiken, cultuur, francofiel, en de natuur. Verder ben ik voorzitter van de begrafenisvereniging Ballum, commissielid Ambachtelijke Dag Ballum en lid van de vogelwacht.

De politiek is op mijn pad gekomen en we zijn inmiddels vier jaar verder sinds we met vijf zetels in de raad kwamen. Een verrassende uitslag waar we voortvarend mee aan de slag zijn gegaan. De eerste jaren hebben we veel geleerd en langzaam werd onze fractie meer zichtbaar en bepalend in de raad. De bestuurlijke situatie is momenteel zeer stabiel en ik vind het bijzonder dat we belangrijke resultaten hebben geboekt voor onze inwoners met als meest tastbare resultaat de woningbouw in alle dorpen en de nieuwe Stelp die gerealiseerd gaat worden. Maar het karwei is nog niet af en er ligt een ambitieus verkiezingsprogramma voor de komende raadsperiode die we graag ten uitvoer willen brengen.

Even voorstellen: 1. Theo Faber

“In vrijheid kiezen”

Mijn naam is Theo Faber, 39 jaar en ik woon samen met Simon. Na een aantal jaren van zoeken hebben we het geluk gehad een eigen woning te kunnen kopen in Ballum.

Vier jaar geleden heb ik op deze plaats de wens uitgesproken om met onze nieuwe partij een blijvend positieve verandering mee te geven aan de bestuurscultuur van Ameland en een grote slag te maken in de huisvestingsmogelijkheden voor Amelanders.

Mede door het massale vertrouwen dat we kregen hebben we deze, en vele andere ambities kunnen realiseren voor het eiland. Wij kijken er met het gehele AmelandEén team naar uit om ons de komende vier jaar opnieuw in te zetten voor ons eiland en ons ambitieuze verkiezingsprogramma uit te voeren.

We hebben daarbij ook als eiland rekening te houden met onverwachte ontwikkelingen. De coronapandemie heeft ons de afgelopen jaren geraakt en net nu we dachten dat het leven weer normaler zou worden werpt de oorlog in Oekraïne een zware schaduw van onzekerheid over de wereld. Het is niet te bevatten dat op relatief korte afstand van ons een soeverein Europees land wordt binnengevallen en dat een complete bevolking op drift raakt en moet vrezen voor het ergste.

Deze week zijn de gemeenteraadsverkiezingen. Tijdens het schrijven van dit stuk schoot mij het jaarthema 2019 van het Nationaal Comité 4 en 5 mei weer te binnen: “In vrijheid kiezen”. Gelukkig mogen wij kiezen in vrijheid.

NB: op 4 mei 2019 mocht ik namens de gemeente een lezing houden tijdens de herdenkingsbijeenkomst in Hollum. Mijn lezing ging over zeevarenden die de gehele tweede wereldoorlog verplicht waren op zee te blijven om een bijdrage te leveren aan de geallieerde oorlogsinspanningen. Ruim 3600 zeelieden kwamen om waaronder 16 Amelanders. In 2019 vierden we in Nederland dat het algemeen kiesrecht precies honderd jaar bestaat. Het gehele stuk is onderstaand nog eens terug te lezen voor wie dat wil.

Bijlage bij voorstelverhaal Theo Faber

Lezing herdenkingsbijeenkomst Hollum-Ameland 4 mei 2019

“In vrijheid kiezen” (jaarthema 2019 Nationaal Comité 4 en 5 mei)

Zo'n vijftien jaar geleden was ik om koffie bij Oma.

- Eva Faber-Van der Geest
- In het dorp bekend als Eef van Piet Faber de Smid

Onder de koffie vertelde Oma graag over familieverbanden en over vroeger. Af en toe had ze het ook over haar Vader, Theunis van der Geest (geboren 1873 te Nes), hij was bootsman op koopvaardij schepen van de Rotterdamsche Lloyd en hij heeft meer dan 100 reizen naar Indië gemaakt.

Ze pakte een foto erbij die ze bij het opruimen had gevonden;

..... Het was een foto van Stoomschip Slamet, een passagiersschip dat voer tussen Nederland en Oost-Indië.

Ze vertelde;

“Hier heeft mijn vader ook op gevaren, in de oorlog is het aangevallen door de Duitsers. Bijna 1000 mensen kwamen om. Het was de grootste ramp uit de Nederlandse koopvaardijgeschiedenis. Mijn vader voer toen gelukkig al niet meer, hij was 66 toen de oorlog begon”

“Maar mijn broer (Piet van der Geest) moest wel varen in de oorlog, hij was toen net 21 jaar. Samen met ruim tachtig andere Amelanders zat hij tijdens de oorlog op zee. Zestien van hen zijn omgekomen en keerden niet terug”

Dat ze moesten varen kwam door het vaarplichtbesluit van 6 juni 1940. Door dit besluit werden zeelieden verplicht te blijven varen of weer de zee op te gaan wanneer men thuis was.

De schepen en hun bemanningen werden veelvuldig ingezet voor het verschepen van troepen, wapens, olie en andere grondstoffen, om zo een bijdrage te leveren aan de geallieerde oorlogsinspanning.

Zelf nauwelijks bewapend, werden ze onderweg regelmatig bestookt door Duitse onderzeeërs en vliegtuigen. Bijna de helft van de circa 850 schepen ging verloren.

De zeelieden hadden door dit besluit nauwelijks nog contact met het thuisfront waardoor zowel de zeelieden als hun families jaren in onzekerheid verkeerden over elkaars lot. Pas in februari 1946, dus ruim een halfjaar ná de bevrijding, kwam er een einde aan de vaarplicht.

Begin 1943 als de koopvaardij een van de moeilijkste fases uit haar bestaan doormaakt wordt in Canada prinses Margriet geboren. Zij werd 'petekind van de koopvaardij', symbool van hoop voor de zeelieden.

Barend J. Klip uit Ballum (geboren 1888 te Ballum) was namens de koopvaardij peetvader van prinses Margriet.

Dat in de Tweede Wereldoorlog ook de Koopvaardij zware offers heeft gebracht is over het algemeen een minder bekend stuk geschiedenis in Nederland. Ruim 3.600 zeelieden komen om, onder wie dus 16 Amelanders, uit de families:

- Algra, Barf, De Boer, Engels, Hummel, De Jong, Klip, Kolmer, Roep, Ruijgh, Sparrius, Van Tuinen, De Vries, Visser, Wijnberg

De broer van mijn Oma (voor ons “Oom Piet Van der Geest”) behoorde tot de gelukkigen die het overleefde, hij is vorig jaar op de respectabele leeftijd van 98 jaar overleden. In zijn geboortjaar is het algemeen kiesrecht ingevoerd. Na een lange periode van debat, demonstraties en discussie besliste de Tweede Kamer in 1919 dat alle Nederlandse mannen en vrouwen vanaf 25 jaar voortaan mochten stemmen. Tot die tijd was dit voorbehouden aan slechts een select deel van de bevolking.

Dit jaar vieren we dat het algemeen kiesrecht precies honderd jaar bestaat. We zijn ons bewust van de strijd die ervoor is gevoerd, met name door arbeiders en vrouwen. En we kennen de waarden die erachter schuilgaan: een gelijke behandeling ongeacht geslacht, afkomst of religie, vrijheid van meningsuiting, onafhankelijke rechtspraak en respect voor minderheden.

Maar wat is de waarde van kiesrecht in tijd van oorlog? In de oorlog was er weinig te kiezen. Getuige ook het verhaal van de Amelander zeelieden die vielen onder het vaarplichtbesluit.

In vrijheid kunnen kiezen moedigt aan om zelfstandig te denken, om je als individu goed te informeren, je een mening te vormen en om je kritisch te verhouden tot de zelfgekozen volksvertegenwoordiging en regering. Het vraagt en stimuleert betrokkenheid.

“Het tegenovergestelde van liefde is niet haat, maar onverschilligheid. En het tegenovergestelde van vrede is onverschilligheid jegens zowel vrede als oorlog.”

Daarin zit niet alleen een bittere les ten aanzien van het verleden, maar ook een opdracht voor de toekomst. Onze democratie komt met een verantwoordelijkheid. Door vanuit de vrijheid van nu terug te kijken naar de onvrijheid van toen, zien we scherper dan ooit dat een democratie niet alleen geeft maar ook vraagt, namelijk om mee te doen.